Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1902. Wydano i rozesłano dnia 20. grudnia 1902. Część XVIII.

Nr. 95.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym z dnia 15. listopada 1902 L. 89.124, o przyznaniu bośniacko-hercegowińskiemu szpitalowi powiatowemu w Goraździe uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego.

Nowo otworzonemu bośniacko-hercegowińskiemu szpitalowi powiatowemu w Goraździe przyznaje się pod względem zwrotu kosztów leczenia tutejszokrajowców z funduszu krajowego te same uprawnienia, które przysługują w myśl obowiązujących przepisów publicznym szpitalom powszechnym austryacko-węgierskiej Monarchii.

We Lwowie, dnia 19. listopada 1902.

Nr. 96.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. listopada 1902 L. 79.071, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brodów na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 (Dz. u. kr. Nr. 24.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, ze-

zwala gminie miasta Brodów na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 73½% i od wina w wysokości 100%, przez lat trzy, t. j. w roku 1903, 1904 i 1905.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 97.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. listopada 1902 L. 76.993, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Krakowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Mogiłą a Rybitwami, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Krakowie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Mogiłą a Rybitwami na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Krakowie przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez Rzekę Wisłę między mogiłą a Rybitwami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego, 6 (sześć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 6 (sześć) h;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 2 (dwa) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od wszelkiej opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 4. listopada 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 98.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 7. listopada 1902 L. 79.064, w przedmiocie zezwolenia gminie Sieniawa (pow. Jarosław) na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, miodu i piwa.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala gminie Sieniawa na mocy §. 83. ustawy z dnia 3. lipca 1896 (Dz. u. kr. Nr. 51.) i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, na dalszy pobór przyzwolonych jej ustawą z dnia 14. lipca 1898 (Dz. u. kr. Nr. 67.) opłat gminnych, mianowicie od piwa na rok 1903 i 1904, zaś od napojów spirytusowych i od miodu na lat pięć, t. j. do końca roku 1907 a to w wysokości i pod warunkami ustanowionymi w powołanej wyżej

ustawie i zastrzeżeniem, że wydzierżawienie prawa poboru tych opłat nastąpi tylko za porozumieniem się z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Sieniawie.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 99.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 31. października 1902 L. 75.798, w przedmiocie przedłużenia Radom powiatowym w Lisku i Turce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radom powiatowym w Lisku i Turce, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze popowiatowej Ustrzyki-Lutowiska na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radom powiatowym w Lisku i Turce przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach, a mianowicie:

A) Myto na stacyi w Zamłyniu według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

B) Myta na stacyi w Czarnej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Dochód z myta na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska wpływać ma na rzecz tejże drogi, a to na stacyi w Zamłyniu w całości do funduszu drogowego powiatu Liskiego, zaś na stacyi w Czarnej w $^{7}/_{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu Liskiego, a w $^{3}/_{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu Turczańskiego.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 31. października 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 100.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 4. grudnia 1902 L. 14.097/pr.

Jego ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 18. listopada 1902 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, powziętą na posiedzeniu z dnia 11. lipca 1902, co do przyjęcia przez kraj poręki za lokowane w galicyjskiej Kasie oszczędności wkładki:

Uchwała.

Sejm zmieniając Art. IV. uchwały swej z dnia 27. lutego 1899 (Dz. u. kr. Nr. 35), postanawia:

Jak długo trwa gwarancya kraju w Art. I. powyższej uchwały określona, nie może stan kapitałów wkładkowych w gal. Kasie oszczędności we Lwowie ulokowanych, przewyższać sumy 80,000.000 K.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. listopada 1902 L. 48.604.

Piniński w. r.

Nr. 101.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 4. grudnia 1902 L. 14.098/pr., o zmianie §. 89. statutu Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Z powodu uchwalonego na posiedzeniu Sejmu krajowego z dnia 8. lipca 1902 a Najwyższem postanowieniem z dnia 18. listopada 1902 zatwierdzonego podwyższenia gwarancyi funduszu krajowego za zwrot i oprocentowanie wkładek oszczędności, lokowanych w Banku krajowym do wysokości 16,000.000 koron, c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu

z c. k. Ministerstwem Skarbu zatwierdziło reskryptem z dnia 28. listopada 1902 L. 48.603 zmianę §. 89. statutu Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, uchwaloną na tem samem posiedzeniu Sejmu krajowego.

Wskutek tego ustępy 2. i 4. §-fu 89. statutu Banku krajowego zostają uchylone w brzmieniu dotychczasowem i opiewać mają na przyszłość jak następuje:

§. 89. ustęp 2.

Najmniejsza wkładka wynosić może 10 K, a ogólna suma wkładek oszczędności łącznie z zapadłymi odsetkami nie może przenosić sumy 16.000.000 koron.

§. 89. ustęp 4.

Zwrot wkładek oszczędności i opłatę odsetek od tychże wkładek poręcza posiadaczom książeczek wkładkowych przedewszystkiem Bank krajowy swoimi aktywami i funduszem rezerwowym, a w dalszym rzędzie (subsydyarnie) aż do wysokości szesnastu milionów koron gwarantuje te wypłaty fundusz krajowy.

Piniński w. r.

Nr. 102.

U s t a w a

z dnia 9. listopada 1902, o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem, w powiecie Dąbrowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem, w powiecie Dąbrowskim, ma być wykonane jako przedsiębiorstwo wymienionego powiatu, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1900, który preliminuje koszta budowy 2,200.000 Koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie, w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy z kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Fundusz budowy ma być utworzonym:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ust. 2. i §. 4. ust. 2.a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

c) z datku powiatu Dąbrowskiego w wysokości dziesięciu procent preliminowanych kosztów.

§, 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatu Dąbrowskiego, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz. Fundusz ten składać się będzie:

1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych;

2) z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl Art. I. ustawy z dnia 10. czerwca 1892 Dz. u. kr. Nr. 43.,

3) z corocznych datków kraju i powiatu Dąbrowskiego.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków krajowych i powiatowych na konserwacyę, co do organizacyi obrony wałów i innych zarządzeń po-

trzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po ukończeniu budowy.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmuje Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też podobnie jak i Wydziałowi powiatowemu w Dąbrowy przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 7.

Po ukończeniu uzupełnienia robót wykonanych przez spółkę wodną dla regulacyi odpływu wód kanałem Zyblikiewicza, obejmie Wydział krajowy zarząd konserwacyi tych robót.

Spółka wymieniona ma być rozwiązaną, skoro wypełni zobowiązania względem osób trzecich.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Schönbrunn, dnia 9. listopada 1902.

Franciszek Józef w. r.

Giovanelli w. r.

Nr. 103.

Ustawa

z dnia 9. listopada 1902, o wykonaniu robót regulacyjnych i zalesień na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Roboty regulacyjne i zalesienia na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim, mają być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z r. 1898, preliminujący koszta robót na 480.000 Koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy ma się przyczynić:

a) galicyjski fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu I. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Coroczne raty datków kraju i państwa mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 38. w drodze administracyjnej Spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskutecznionyv według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Schönbrunn, dnia 9. listopada 1902.

Franciszek Józef w. r.

Giovanelli w. r.

Nr. 104.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. grudnia 1902 L. 13.678/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kr. Nr. 103., o wykonaniu robót regulacyjnych i zalesień na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone reskryptami c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 19. czerwca 1902 L. 15.024 i z dnia 30. października 1902 L. 26.443.

Piniński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kr Nr. 103., o wykonaniu robót regulacyjnych i zalesień na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim.

§. 1.

Roboty regulacyjne i zalesienia na rzece Łęgu w powiatach Niżańskim i Kolbuszowskim, mają być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 2.

Czas budowy ustanawia się na lat ośm, począwszy od r. 1902.

§. 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kr. Nr. 103. z zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Coroczne raty zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w §. 2. tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwu rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przedzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§. 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych, przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca stycznia każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa, w którym to celu ma być corocznie szczegółowo zdjętą przestrzeń Łęgu na długości 4 do 5 km (mianowicie obustronne brzegi, zwierciadło wody przy zwykłym stanie letnim i odsypiska).

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót, albo projektu służącego za podstawę regulacyi.

§. 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny nie były podane w projekcie, muszą być zatwierdzone przez Wydział krajowy.

§. 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawo-

zdanie z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§. 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywania się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót, obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu delegowanym.

Koszta takich inspekcyi nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§. 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze, asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§. 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów, ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§. 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. maja każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§. 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego, wydelegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§. 14

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146, a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z dnia 27. lutego 1895 L. 4395 instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 105.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. listopada 1902 L. 85.053, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Trembowli na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy postanowień §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Trembowli na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa przez 5 lat, począwszy od roku 1903.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 106.

U s t a w a

z dnia 18. listopada 1902, zezwalająca gminie miasteczka Kamionka strumiłowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zarządzam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Kamionka strumiłowa zezwala się pobierać od roku 1903 do końca roku 1910 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy wprowadzanych, albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litra stustopniowego alkoholu po 14 h, czyli od jednego hektolitra 14 K;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jakoto: araku, rumu, koniaku, esencyi ponczowej, likieru, rosolisu i t. p. bez względu na ilość zawartego alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 Koron;

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 1 K 50 h.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasteczka Kamionka strumiłowa.

Art. IV.

Te opłaty ciężą tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można niemi obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od podatku konsumcyjnego w myśl Rozporządzenia Cesarskiego z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120. część II. wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 18. listopada 1902.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 107.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1902 L. 87.614, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sanoka na pobór 80% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Sanoka na pobór ośmdziesiątprocentowego (80%) dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina przez lat pięć, począwszy od roku 1903.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 108.

Rozporządzenie

c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 12. grudnia 1902 do L. 39.681, w sprawie wynagrodzenia przypadającego nauczycielom tymczasowym w szkołach ludowych (pospolitych i wydziałowych).

Na podstawie artykułu 11. ustawy krajowej z dnia 21. października 1902 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 94.) c. k. Rada szkolna krajowa rozporządza w sprawie wynagrodzenia przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych, co następuje:

§. 1.

Jeżeli c. k. Rada szkolna krajowa zezwoli na poruczenie nauczycielowi stałemu zastępstwa nauczyciela w innej szkole, w takim razie nauczycielowi temu należą się wszystkie pobory przywiązane do posady, którą tymczasowo zajmuje.

Również mogą być przyznane pobory niższego stopnia płacy nauczyciela wydziałowego takiemu stałemu nauczycielowi szkoły pospolitej, połączonej ze szkołą wydziałową, który tymczasowo zatrudniony jest wyłącznie lub przeważnie w szkole wydziałowej, zastępując miejsce nauczyciela wydziałowego, jeżeli systemizowana posada nauczyciela wydziałowego jest czasowo opróżniona a zastępujący posiada wymaganą do zajęcia opróżnionej posady kwalifikacyę wydziałową.

Nauczyciel szkoły pospolitej, połączonej pod wspólnem kierownictwem ze szkołą wydziałową, nie ma jednakże prawa do żądania jakichkolwiek wyższych poborów, jeżeli mu władza szkolna poruczy stosownie do jego uzdolnienia czyto niektóre przedmioty w szkole wydziałowej, czyteż w ogóle prowadzenie oddziału równorzędnego w tej szkole, a żadna posada systemizowana w tejże szkole wydziałowej nie jest opróżniona.

§. 2.

Nauczyciel mianowany tymczasowo, bądź dla zastępstwa nauczyciela stałego, bądź na czas opróżnienia posady etatowej, bądź też na posadzie nadetatowej, pobiera:

a) W szkołach wydziałowych I. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 1100 koron. w szkołach wydziałowych II. klasy płac nauczycielskich 1000 koron rocznie;

b) w szkołach pospolitych I. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 1000 koron rocznie, jeżeli posiada patent kwalifikacyjny do szkół wydziałowych lub świadectwo dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego i patent kwalifikacyjny do szkół pospolitych, a 840 koron rocznie, jeżeli posiada tylko świadectwo dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego;

c) w szkołach pospolitych II. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 900 koron, jeżeli posiada patent do szkół wydziałowych, lub świadectwo dojrzałości i patent kwalifikacyjny do szkół pospolitych, a 720 koron rocznie, jeżeli posiada tylko świadectwo dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego;

d) w szkołach pospolitych III. i IV. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 800 koron, jeżeli posiada świadectwo dojrzałości i patent kwalifikacyjny, a 600 koron, jeżeli posiada patent kwalifikacyjny do szkół pospolitych za dyspensą lub świadectwo dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego.

§. 3.

Nauczyciel tymczasowy pomocniczy, nie posiadający przepisanej kwalifikacyi nauczycielskiej, pobiera wynagrodzenie 500 koron rocznie.

§. 4.

W myśl artykułu 16. ustawy z dnia 15. czerwca 1892 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40) pobierają nauczyciele tymczasowi w miastach i miasteczkach dodatek na mieszkanie, wynoszący 10% ich wynagrodzenia (§§. 2. i 3.).

§. 5.

Nauczycielom tymczasowym, powołanym na czas opróżnienia systemizowanej posady nauczycielskiej przy szkole wydziałowej lub przy szkole pospolitej 5- i 6-klasowej, może c. k. Rada szkolna krajowa przyznać wszystkie pobory najniższego stopnia płacy nauczyciela stałego, jeżeli posiadają kwalifikacyę do szkół wydziałowych.

Również może c. k. Rada szkolna krajowa przyznać wyjątkowo wyższe pobory nauczycielom tymczasowym, zatrudnionym w szkołach ludowych pospolitych, połączonych z rolniczymi kursami dopełniającymi (art. 20. krajowej ustawy z dnia 23. maja 1895, Dz. ust. kraj. Nr. 57), jeżeli posiadają ustawowe warunki, wymagane do udzielania nauki na wyższych stopniach

szkoły ludowej, a mianowicie może podnieść ich roczne pobory o 100 koron ponad wymiar przysługujący im na mocy §. 2. pod warunkiem, że podwyższone w ten sposób pobory nie będą przewyższały poborów najniższego stopnia płacy nauczyciela stałego tej klasy, do której szkoła należy.

§. 6.

Nauczycielowi, któremu tymczasowo poruczono kierownictwo szkoły, należy się przez czas zastępstwa, jeżeli ono trwa dłużej niż trzy miesiące, dodatek za kierownictwo (art. 14. ustawy z dnia 15. czerwca 1892, Dz. ust. kraj. Nr. 40) i mieszkanie, przywiązane do tej posady (art. 16. ustawy z dnia 15. czerwca 1892, Dz. ust. kraj. Nr. 40), o ile mieszkanie to nie służy rzeczywistemu kierownikowi lub wdowie i sierotom po kierowniku (art. 48. ustawy z dnia 1. stycznia 1889, Dz. ust. kraj. Nr. 16).

Tymczasowy kierownik nie ma jednakże prawa domagać się w braku mieszkania w naturze wynagrodzenia z funduszu szkolnego miejscowego, ustanowionego w alinei 2-giej artykułu 16. ustawy o stosunkach prawnych nauczycieli ludowych w brzmieniu ustawy z dnia 15. czerwca 1892 (Dz. ust. kraj. Nr. 40).

Również należy się dodatek za kierownictwo, unormowany w artykule 14-tym cytowanej ustawy (w brzmieniu ustanowionem ustawą z dnia 15. czerwca 1892, Dz. ust. kraj. Nr. 40) takiemu nauczycielowi, któremu Rada szkolna okręgowa poruczy nadzór nad oddzielonemi od pewnej szkoły klasami równorzędnemi, jeżeli klasy te urządzono na podstawie uzyskanego od c. k. Rady szkolnej krajowej upoważnienia jako prowizoryczną kilkuklasową szkołę. Taki tymczasowy kierownik nie ma jednakże prawa domagać się ani wolnego mieszkania w naturze ani wynagrodzenia za nie.

§. 7.

Jeżeliby wskutek niniejszego rozporządzenia nauczyciel tymczasowy w swoich poborach miał ponosić uszczerbek, zatrzymuje dotychczasowe pobory, dopóki pozostaje na zajmowanej obecnie posadzie.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. stycznia 1903 r. Z dniem tym przestaje obowiązywać rozporządzenie c. k. Rady

szkolnej krajowej z dnia 21. lipca 1899 do L. 17.920 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 86).

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. grudnia 1902.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 109.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. grudnia 1902 L. 88.390, w przedmiocie zezwolenia gminie Zabłotów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na mocy §. 83. ustawy z dnia 3. lipca 1896 (Dz. u. kr. Nr. 51.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Zabłotów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu, a to na pięć lat, od roku 1903 począwszy, w wysokości unormowanej ustawą z dnia 14. lipca 1898 (Dz. u. kr. Nr. 66.) i pod warunkami w tej ustawie określonymi.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 110.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. grudnia 1902 L. 88.668, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Rzeszowa na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 (Dz. u. kr. Nr. 24.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Rzeszowa na pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa na lat pięć, począwszy od dnia 1. stycznia 1903, a to na całym obszarze miasta rozszerzonego ustawą z dnia 9. lutego 1902, Dz. u. kr. Nr. 24.

Marszałek *krajowy:*
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 111.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. listopada 1902 L. 86.933, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Husakowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Husakowie, powiatu Mościckiego, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893 (Dz. u. kr. Nr. 56.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Husakowie, powiatu Mościckiego, przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy przy dwóch zaporach mytniczych, oddzielnie przy omyconych mostach ustawionych, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od pięciu świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 28. listopada 1902.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.